

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7048/2021
14.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Јордан Величков, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни тужилаца ГГ из ..., чији је пуномоћник Сандра Милошевић Недељковић, адвокат из ..., против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Филип Домазет, адвокат из ..., ради утврђења права државине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1897/21 од 08.07.2021. године, у седници већа од 14.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1897/21 од 08.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 5133/19 од 11.12.2020. године, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се према туженом утврди да су тужиоци држаоци по основу куповине целе катастарске парцеле .. у МЗВ. „ЂЂ“, њива укупне површине 4,04 ари, са породичном стамбеном зградом на овој парцели у површини 272м², целе к.п. бр. .. МЗВ. „ЂЂ“, њива површине 0,42 ари и дела к.п. бр. .. у МЗВ. „ЂЂ“ у мерама и границама ближе описаним у ставу првом изреке, уписане у Листу непокретности .. К.О. ... са уделима које би тужиоци утврдили у посебном поступку, те да се туженом наложи да им ово право призна и изда одговарајућу исправу, за упис овог права у јавним књигама, а у противном ће пресуда тужиоцима служити као основ за укњижбу права државине на наведеним парцелама у јавним књигама. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплате износ од 84.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1897/21 од 08.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена је наведена првостепена пресуда. Ставом другим, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев није основан јер је државина фактичко стање и може се стећи посредно и непосредно, успостављањем фактичке власти на ствари, а циљ одржаја је претварање фактичког стања у правно стање, односно државине у право својине, тако да се одржајем може стећи право својине, а не и право државине. С обзиром да тужиоци нису тужбом тражили утврђење права својине на основу одржаја, већ да се утврди државина на предметним непокретностима, нижестепени судови одбијају тужбени захтев. О тужбеном захтеву одлучено је на основу примене материјалног права који је у складу са правним схватањем израженим кроз судске одлуке у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Поступајући према цитираној законској одредби, Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији. Ревидент се само формално позива на члан 404. ЗПП. Нема потребе ни за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Ревидент није доставио ниједну пресуду која се може сматрати правним ставом. Не постоји потреба ни за уједначавањем судске праксе која је по овом правном питању уједначена.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за утврђење у овој парници поднета је 31.03.2016. године, а побијана другостепена пресуда донета је 08.07.2021. године. Тужиоци ревизију изјављују 20.09.2021. године. Вредност предмета спора означена је у износу од 10.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**